

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.078/2016/7. szám

A Szegedi Ítéltábla aÜgyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Gál Ferenc ügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes székhelye** székhelyű **felperesnek** – aÜgyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szőnyi Viktor ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** székhelyű **alperes** ellen vállalkozói díj és megfizetése iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2015. december 7. napján kelt 8.G.20.203/2012/100. számú ítélete ellen az alperes által 101. sorszám alatti, majd pedig a Szegedi Ítéltáblához Gf.III.30.078/2016/4. szám alatt benyújtott kiegészítéssel előterjesztett fellebbezésére tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- (Egymillió) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A főtevékenységként fémmegmunkálást végző felperesi cég 2008. évtől kezdődően, a **város 1. neve** fióktelepén gyártott fűtőberendezéseket (kandallókat) szállított egyedi megrendelések alapján a **ország 1. neve** székhelyű alperesi cégnek. A perben nem álló **X & Y Kft.** (tagjai az **ország 2. neve** székhelyű **X... Ltd.** és a magyarországi **Y... Kft.**, törvényes képviselője 2009. május 4-től 2010. január 7-ig **személy 1. neve ország 2. neve-i** üzletember) ugyancsak beszállítója volt az alperesnek. E cég esetenként acéllemezek bérvágási munkáit is megrendelte felperestől, illetve alvállalkozóként vette igénybe a kandallógyártási tevékenység során. Az alperes 2009. évre megnövekedett megrendelési igényének kielégítésére a három cég vezetői egyeztetéseket folytattak. A felperes ragaszkodott írásbeli szerződés megkötéséhez, figyelemmel arra, hogy nagyobb volumenű megrendelések teljesítése esetén erre szüksége volt a könyvelési dokumentációjában.

A felek szerződéskötését megelőzően, 2009. május 19-én két okirat készült magyar és angol nyelven, melyek fénymásolata áll rendelkezésre. A „Meghatalmazás” megjelölésű okiratban **személy 2. neve**, mint az alperes igazgató-tulajdonosa meghatalmazta **személy 1. nevet**, hogy a felperesi kft. és az alperes közötti ügyekben a nevében és helyette teljeskörűen eljárjon, helyette aláírjon. Az okiraton fénymásolatban meghatalmazottként **személy 1. neve** aláírás, míg meghatalmazói oldalon az alperesi cégbélyegző és **személy 2. neve** kézjegye található.

A „Nyilatkozat” megjelölésű okiratban **személy 2. neve**, mint az alperes igazgató-tulajdonosa nyilatkozik arra vonatkozóan, hogy **X & Y Kft.** jogosult átvenni az alperes részére készülő kandallókat. Ugyanezen cég diszponál az átvételről, teljes jogú meghatalmazással rendelkezik a termékek átvételére, melyet helyette és nevében tesz. Ezzel a teljesítést igazolja, így a felperes jogosult az alperes felé a kandallók leszámlázására. A nyilatkozó cégszerű ellenjegyzése mellett a

nyilatkozatot megértő és azt elfogadó „**személy 1. neve**” névalírás található.

A két irat dátumozásának időpontjában 2009. május 19-én **személy 2. neve** a felperes cégvezetőjének, **személy 3. neve**-nak az alábbi angol nyelvű faxüzenetet küldte: „Azt a megerősítést folytatva, amit a mi Mr. **személy 1. neve**unk tett, aki szintén képviseli a **X...** Csoportot, mint ügyvezető igazgató Magyarországon a **város 2. neve X & Y Kft**-nek, itt erősítjük meg, hogy garanciát vállalunk a számla kibocsátásától számított 30 napos fizetési határidőre, azon megerősített megrendelésekre, amelyeket Mr. **személy 1. neve** beszélt meg és véglegesített Önnel.,,

A peres felek említett képviselői, valamint a **X & Y Kft. ország 2. neve** származású képviselője 2009. július 1. és július közepe közötti időpontban **város 1. neve**, egy angol nyelvű, három oldalú megállapodást is aláírtak. **személy 2. neve** a megállapodás magyar nyelvű változatának ellenjegyzésétől elzárkózott. A 2009. június 1. napjára dátumozott megállapodás magyar nyelvű, az angol szövegezés helyesen fordított változata szerint a szerződő felek megállapították, hogy az alperes, mint megrendelő és a felperes, mint vállalkozó között 2009. június 1. napján vállalkozási szerződés jött létre kandallók gyártására vonatkozóan. A vállalkozó tájékoztatta a megrendelőt arról, hogy a vállalkozása során tevékenysége ellátásához alvállalkozót vesz igénybe, mely cég a **X & Y Kft**. Az alvállalkozó a termékek átvétele után az alkatrészeit szemcseszórózza, a termékeket festi, szereli, csomagolja és így szállítja az alperes részére külföldre 2009. június 1. és december 31. napja közötti időszakban. A szerződés 5020 db kandallóra vonatkozott, melyek típusát, egységárait, és típusonkénti darabszámát részletesen rögzíti az okirat. A felek közösen megállapodtak abban is, hogy az alvállalkozó a vállalkozó részére a megrendelő által megadott szállítási címre történő kiszállítást követően számlát állít ki a vállalkozó részére, melyet a vállalkozó befogad és a megrendelő határidőben történő fizetése után 7 nappal az alvállalkozónak a díjat átutalással rendezi. Az alvállalkozó tudomásul vette, hogy a részére járó vállalkozói díjat a vállalkozó abban az esetben köteles megfizetni, ha a megrendelő is határidőben kiegyenlíti a vállalkozói számlát. A késztermék minőségi ellenőrzésének helyeként a felek az alvállalkozó telephelyét jelölték meg. Az alvállalkozó kötelezte magát arra, hogy az általa szállított termékek a feladás előtt mind ellenőrzésre kerülnek. A szerződés záró részében a felek megállapodtak abban, hogy a szerződés értelmezésével kapcsolatban felmerült vita esetén a szerződés magyar nyelvű szövege az irányadó. Jogvita esetére a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság joghatóságát kötötték ki.

A felperes ezt követően az általa legyártott termékeket rendszeresen a **X & Y Kft. város 2. neve-i** telephelyére szállította, aki azokat ott átvette, majd pedig a szerződési kötelezettségeinek eleget téve továbbította alperesnek külföldre, nemzetközi közúti árufuvarozási szerződések útján. A felperes 2009. október 16-ig 12 db számlát állított ki közvetlenül az alperes felé, aki azokat befogadta és a számlákon szereplő ellenértéket, 596.442 euró összegben átutalta felperes részére. Ezt követően a felperes a **X & Y Kft.** felé állított ki számlákat további, 2009. október 16. - 2009. december 31-ig történő áruszállítások tekintetében, összesen 279.558 euró követelésre. A számlákat utóbb érvénytelenítette, majd pedig 10 db számlát állított ki közvetlenül az alperes, mint vevő felé majd pedig azokat 2010. január 21-én az alperesnek küldte meg. Az alperes még aznap német nyelvű telefaxválasz kíséretében a számlákat kifizetetlenül visszaküldte arra hivatkozással, hogy minden bizonnyal félreértés történt. Alperesi álláspont szerint nem ő, hanem a **X & Y Kft.** adta a megrendelést a számlákon szereplő kandallók legyártására és a szállítás is e cég felé történt meg. A **X & Y Kft.** a kandallókat készre gyártotta és végül az alperes felé közvetlenül leszámlázta.

Az alperes és a **X & Y Kft.** között egy kandallószállításra irányuló külön szerződés is létrejött, 2009. november 13. napján. Ebben a **X & Y Kft.**, mint megrendelő és a felperes, mint vállalkozó acéllemezből készült szilárd tüzelésű kandallók és kazánok gyártásában, és értékesítésében állapodtak meg 2010. január 1. napjától 2012. december 31. napjáig. A felperes a szerződés kapcsán az alperesnek átadott termékek tekintetében tulajdonjogát a vállalkozói díj megfizetéséig

fenntartotta.

A **X & Y Kft.** 2010. január 7-i kezdő időponttól felszámolás alatt áll (felszámoló **felszámoló szervezet neve.**, felszámolóbiztos: korábban **felszámolóbiztos 1. neve**, majd **felszámolóbiztos 2. neve**). Korábbi törvényes képviselője: **személy 1. neve** visszautazott **ország 1. neve-ba**, jelenleg is ott tartózkodik. A felperes a felszámolási eljárásban 90 millió forintos nagyságrendű, míg az alperes 170 millió forintos nagyságrendű hitelezői igényt terjesztett elő, melynek megtérülése nem várható.

A felperes keresetében 279.558 euró és annak 2010. február 21. napjától a kifizetésig terjedő időre járó törvényes kamata megfizetésére kérte kötelezni alperest vállalkozói díj címén. Felperesi álláspont szerint a 2009. október 16-tól év végéig terjedő időszakra vonatkozóan legyártott és a **X & Y Kft.** telephelyén szerződésszerűen átadott kandallók teljesítésére való tekintettel a 10 db javított számla szerinti vállalkozói díj megfizetésére a vele közvetlenül szerződéses kapcsolatban álló alperes megrendelőként köteles.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Alperes kétségbe vonta a felperesnél fénymásolatban rendelkezésre álló „meghatalmazás”, valamint „nyilatkozat” megjelölésű okiratok létrejöttét, és vitatta a „háromoldalú megállapodás” megjelölésű okirat eredeti példányán található **személy 2. neve** névalírás valóságát is. Előadta, hogy az okiratok keltezése időpontjában az alperesi cégvezető nem tartózkodott Magyarországon, a két egyoldalú nyilatkozatot egyáltalán nem ismerte, azok keletkezése vitatott az eredeti példány hiányában, míg a háromoldalú megállapodással kapcsolatban előadta, hogy azt aláírás nélkül, tervezetként küldték meg részére, azonban annak aláírására nem került sor **város 1. neve**, ahogyan azt a felperes állítja. Nem vitatta, hogy az egyszerűbb elszámolás érdekében a felperes kérésére egyes esetekben kb. 500.000 euró nagyságrendben közvetlen kifizetések is történtek részéről felperes felé, de álláspontja szerint ő közvetlenül a **X & Y Kft**-vel volt jogviszonyban, aki fővállalkozóként szállította részére a termékeket. E cégnek volt alvállalkozója mindvégig a felperes, akinek ezért nincs közvetlen igényérvényesítési joga alperes felé. Vitatta azt is, hogy a felperes által hivatkozott termékek külföldre kiszállításra kerültek volna, utalva arra is, hogy a **X & Y Kft.** felszámolója jelentős mennyiségű termék kiadását biztosította a felperes számára tulajdonjog fenntartási kikötés miatt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelemmel egyezően, 279.558 euró és ennek 2010. február 21. napjától a kifizetésig terjedő időre járó késedelmi kamata, valamint perköltség tekintetében marasztalta felperes javára alperest.

Az elsőfokú bíróság az érintett személyek tanúkenti meghallgatása mellett írásszakértői bizonyítást is elrendelt. Ennek során két szakértői vélemény is készült, 53. sorszám alatt szakértő ligazságügyi szakértő a 2009. július 1-én kelt három oldalú megállapodás oldalain lévő mind a négy, továbbá 2008. május 19-én keltezett meghatalmazáson, valamint ugyanezen a napon kelt nyilatkozaton lévő „**személy 2. neve**” névalírásokat (összesen 6 darabot) valódi kézeredetűnek minősített: azokat egy és ugyanazon személy, nevezetesen minden kétséget kizáróan névtulajdonos **személy 2. neve** saját kezével írta. További iratszaktörői bizonyítás-elrendelés eredményeként szakértő 2írásszakértő készített szakvéleményt (90. sorszám), ebben vizsgálta a három oldalú megállapodás eredeti és másolati példányait, továbbá a nyilatkozat és meghatalmazás megjelölésű okiratok fénymásolati példányait, valamint összehasonlító anyagként **személy 2. neve** perbeli jogi képviselője részére adott 15/A/1. sorszámú ügyvédi meghatalmazását. A szakértői végkövetkeztetés szerint a háromoldalú megállapodáson látható **személy 2. neve** aláírásokat kétséget kizáróan, valamint a meghatalmazáson és a nyilatkozaton található **személy 2. neve** aláírásokat igen nagy valószínűséggel **személy 2. neve** személyesen írta.

A bíróság a lefolytatott tanúbizonyítás, valamint a beszerzett írásszakértői vélemények perbeli okiratokkal egybevetett mérlegelése nyomán találta a kereseti kérelmet megalapozottnak találta.

Eszerint 2009. október 16. és december 31. közötti szállítási időszakra vonatkozóan kiállított, majd pedig sztornózott és alperessel szemben újra kiállított 10 db számla tartalma szerint állapította meg az alperes fizetési kötelezettségét a felperes irányában. A bíróság a 2009. június 1. napján írásba foglalt három oldalú megállapodás hatályos létrejöttét a felek között megállapíthatónak találta, és ehhez kapcsolódóan figyelembe vette az alperesi ügyvezető, valamint a **X & Y Kft.** képviselőjének 2009. május 19-i további két írásbeli nyilatkozatát is. Tényállásként rögzítette, hogy meghatalmazás alapján a **X & Y Kft.** törvényes képviselője **személy 1. neve** az alperes ügyleti képviselőjeként is eljár, ennek megfelelően a cég **város 2. neve** telephelyén - felperes szempontjából a teljesítés helyén - vette át a felperes által gyártott termékeket minőségi teljesítési igazolás mellett. Ez feljogosította a felperest az alperes felé történő közvetlen számlázásra. A bíróság az alperes ügyvezetőjének nyilatkozatait kizárta a perbeli bizonyítékok közül az azt cáfoló szakértői véleményekre tekintettel. A felperes által perben csatolt három okirat esetében megállapította, hogy azokat az alperes ügyvezetője ellenjegyezte, azok az ő - alperesi cég nevében tett - hatályos jognyilatkozatait tartalmazzák. Az írásszakértői szakvélemények alapján **személy 2. neve** alperesi ügyvezető szavahihetősége a bíróság álláspontja szerint megdőlt, és a csatolt meghatalmazást, nyilatkozatot, valamint a három oldalú megállapodásban tett alperesi jognyilatkozatokat vette figyelembe a perbeli jogvita eldöntése során, a felek közti jogviszonyt ezek szerint értelmezte. Ettől eltérő külön jogviszony volt a 2009. november 13. napján megkötött további szerződés a **X & Y Kft.** és a felperes közötti kétoldalú megállapodás, mely már egy későbbi időszakra, 2010. január 1-től 2012. év végéig szólt, így azt el kellett különíteni a perbeli - többoldalú jogügyletektől. Az ahhoz kapcsolódó tulajdon fenntartásos áruszállítás és az elszámolás már a **X & Y Kft.**-vel szembeni felszámolási eljárásra tartozik. Kiemelte, hogy a 2009.IV. negyedévre vonatkozóan felperesnél lefolytatott NAV vizsgálat is megállapította; a vitatott számlák érvénytelenítésére a **X & Y Kft.** és a felperes közötti termékértékesítés hiányában jogszerűen került sor. A szállítólevelekből és számlákból megállapítható, hogy az adóköteles ügylet alanyai a termék értékesítője (jelen esetben a felperes), valamint annak **ország 1. neve** üzleti partnere (alperes) volt. A bíróság utalt arra is, hogy a NAV a **X & Y Kft.** felszámolójának nyilatkozatát is beszerezte, aki megerősítette, a **X & Y Kft.**-hez elsődlegesen megküldött számlák tévesek voltak, azok sztornóztatása megtörtént. A bíróság elfogadhatatlannak ítélte az alperes szerződés értelmezését, hangsúlyozva, hogy a három oldalú megállapodásban a szerződő felek szerződési pozíciójukat pontosan rögzítették, és meghatározták a számlázás rendjét is. Felperes áttekintő táblázatot csatolt arról, hogy mely számlák kerültek tévesen kiszámlázásra, majd pedig sztornóztatásra és szállítóleveleket, CMR fuvarokmányokat is benyújtott arra vonatkozóan, hogy a perrel érintett termékek a **X & Y Kft.**-nek történő átadást követően külföldre kiszállításra kerültek. A tanúvallomások megerősítették a felperesi kimutatás helyességét és arra is bizonyítékkul szolgáltak, hogy a felperes szempontjából a teljesítés helye a **X & Y Kft.** **város 2. neve** telephelye volt. Ezt követően a külföldre kiszállítást már a **X & Y Kft.** alperesi megbízottként önállóan intézte. A bíróság a bizonyítékok egybevetett mérlegelése nyomán vállalkozói díj címén találta megítélhetőnek felperes javára az alperes által nem teljesített ellenszolgáltatást.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és a kereset teljes egészében történő elutasítását. A perbeli jogvita elsőfokú bíróság általi eldöntésének alapjául szolgáló, három oldalú megállapodást tartalmazó okirat valódiságát alperes továbbra is vitatta, állítva, hogy azokat sem **személy 2. neve**, sem pedig **személy 1. neve** nem írta alá, e személyek mindvégig következetesen kétségbe vonták aláírásuk eredetiségét. A „nyilatkozat”, valamint a „meghatalmazás” megjelölésű okiratok esetében alperes sérelmezte azt is, hogy a felperes azokat csak fénymásolatban csatolta, az eredeti okiratok létezése így kétségbe vonható. Fénymásolt okiratokon lévő aláírásokra vonatkozóan az írásszakértői véleményt nem is lehet hiteles bizonyítékként figyelembe venni. Kitért arra, hogy angol nyelvű okiratokról van szó, mely nyelven

személy 2. neve csak hiányosan és hibásan tud kommunikálni, így életszerűtlen, hogy azokat ellenjegyezte volna. A két okirat 2009. május 15-i keltezési időpontjában az alperes ügyvezetője nem járt Magyarországon, és az alperesnek nincs olyan bélyegzője sem, amelyen lenyomat az okiratokon szerepel. A meghatalmazás tekintetében kitért arra is, hogy teljes mértékben életszerűtlen, hogy az alperes ügyvezetője az alperesi céghez nem köthető magánszemélyt teljes körben és korlátozás nélkül meghatalmazzon általánosságban üzleti ügyek vitelére.

A három oldalú megállapodás megjelölésű okiratot illetően az alperes, valamint **személy 1. neve** aláírásának valóságát továbbra is vitatta. Megjegyezte, hogy a szakértői vélemény nem tért ki a számára ismeretlen bélyegző valóságának vizsgálatára. Az okiraton az aláírások ellenjegyzése is arra utal, hogy azokat nem erre az okiratra szánták, mivel nem az ügyfél megjelölésű fenntartott üres helyen található. A szakértői bizonyítás arra nem tért ki, hogy az aláírások hogyan és mikor kerültek az okiratra. A szerződéskötést megelőző levelezés, egyeztetés anyaga sem utal arra, hogy a feleknek ilyen szerződéskötési szándékuk lett volna. Az okiraton szereplő dátum időpontjára az alperes ügyvezetője igazolta, hogy akkor nem is járt Magyarországon. Alperes kétségbe vonta a bélyegző eredetiségét is, állítva, hogy az alperesi cégnek nincs ilyen lenyomatú bélyegzője, ami az okiraton szerepel. Alperes felhívta a figyelmet arra is, hogy az okirat azzal egyező keltezésű szerződésre is hivatkozik az alperes és felperes között, azonban ilyen szerződés csatolására nem került sor. Az okiratban az alvállalkozóként megjelölt **X & Y Kft.** által vállalt feladatok teljes egészében átfogják az okirat szerint a felperesi feladatokat, így értelmetlen lett volna a kft-t a felperes alvállalkozójaként bevonni az ügyletbe. Megjegyezte, hogy az okiratban szereplő szerződési konstrukció alapján az alperes nem fizetése esetén a felperes sem esne késedelembe a **X & Y Kft.**-vel szemben, így ebből következően kára nem is származhatna.

Az alperesi álláspont szerint a bíróság által megállapítottaktól eltérően a valós jogviszony úgy alakult, hogy a **X & Y Kft.**, mint megrendelő kötött alvállalkozói szerződést a felperessel, aki alvállalkozóként szállított félkésztermékeket, gyártáshoz szükséges anyagokat a **város 2. neve** telephelyre. Megjegyezte, hogy az egymás közti szállítási szerződésben, valamint annak módosításaiban az egységárak megegyeznek, illetve a megjelölt termékek fajtája is megegyezik a három oldalú megállapodásban rögzítettekkel. A 2010. január 1-jét megelőzően megkötött szerződésekben tulajdonjog fenntartási kikötés még nem szerepelt felperes javára, ezt csak a későbbi időszakra nézve ismerte el a **X & Y Kft.** felszámolója is. Az alperes fellebbezési álláspontja szerint a felperes követelését korábban a **X & Y Kft.**-vel szembeni felszámolási eljárásban már megpróbálta érvényesíteni, 2010. február 8. napján előterjesztett hitelezői igény bejelentésével. Ezt utóbb még pontosította is, majd pedig azt követően, hogy meggyőződött róla, hogy a felszámolási eljárásban kielégítést nem kaphat, a számláit kiállította az alperessel szemben. Az alperes a **X & Y Kft.** által le nem szállított kandallók 170 millió forintos nagyságrendű korábban már átutalt vételárelőlegét ugyancsak nem tudta visszakövetelni a felszámolás alá került **X & Y Kft.**-től, annak fizetéseképtelensége miatt. Alperes részletesen idézte **személy 4. neve**, **személy 5. neve**, valamint **személy 6. neve** tanúk vallomásait, melyek álláspontja szerint azt a tényállást alapozzák meg, hogy a **X & Y Kft.**-től rendelt az alperes árút és ehhez képest e cégnek csupán alvállalkozója volt a felperes. Az említett tanúk vallomásai megegyeznek az alperesi ügyvezető nyilatkozatával. Sérelmezte ugyanakkor, hogy a **X & Y Kft.** korábbi felszámolóbiztosának, **felszámolóbiztos 1. nevenak** tanúkénti meghallgatására irányuló indítványát az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Az alperes álláspontja szerint a helyes tényállás az, hogy ő kizárólag olyan kandallókat kapott meg a **X & Y Kft.**-től, amelyeket a vételárelőleg biztosításával már kifizetett, illetve 171 millió forint értékben a felszámolás miatt a termékek leszállítására már nem is kerülhetett sor. Feltehetőleg ezeket a kandallókat adta ki tévesen a **X & Y Kft.** felszámolója felperesnek. Ez nem mond ellent az alperesi ügyvezető azon nyilatkozatának, mely szerint az egyszerűbb elszámolás kedvéért a felperesnek, mint a **X & Y Kft.** alvállalkozójának 500.000 euró összegben ugyancsak fizetett vételárat az alperes. A bizonyítási eljárás eredményét akként kell értékelni, hogy kizárólag a három

oldalú megállapodás megjelölésű okirat támasztja alá valamilyen szinten a felperes követelését, azonban ott is vitatott az alperesi ügyvezető aláírásának eredetisége, míg a további perbeli bizonyítékok pedig a felperesi kereset teljes alaptalanságát támasztják alá.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányul. Felperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a peradatok, perbeli tények helyes értékelésével megalapozott döntést hozott. A felperes követelését mind jogalapja, mind pedig összepszerűsége tekintetében kellőképpen bizonyította, ezt alperes érdemben nem tudta cáfolni. Felperes továbbra is hangsúlyozta, az ő megrendelője az alperes volt, a felek eltérő szerepe az eljárás során tisztázódott.

A fellebbezés **nem alapos**.

A felperes módosított keresetében 279.558 euró vállalkozói díj megfizetésére kérte kötelezni alperest a közöttük létrejött vállalkozási szerződésből eredően a Ptk. 389. §-a alapján.

Az alperes vitatta, hogy a felperessel jogviszonyban állt, ezért elsődlegesen is a felperest terhelte a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak szerint annak a bizonyítása, hogy az alperessel vállalkozási szerződést kötött. Ennek alátámasztására csatolta a 2009. június 1-i dátumozással létrejött három oldalú megállapodás angol nyelvű, eredeti példányát, valamint annak magyar nyelvű megfelelőjét és csatolta az angol nyelvű irat hiteles magyar fordítását is.

Az alperes ezekre vonatkozóan állította, hogy a hivatkozott okiratokon szereplő aláírás nem törvényes képviselőjétől, **személy 2. nevetől** származik, aki 2009. május 19., valamint június 1-jén nem is tartózkodott Magyarországon.

A Pp. 196. § (1) bekezdése szerint a magánokirat az ellenkező bizonyításig teljes bizonyítéku szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy (jelen esetben irányadó szabály szerint) d.) pontban a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták.

A Pp. 197. § (1) bekezdése szerint a magánokirat valódiságát csak akkor kell bizonyítani, ha azt az ellenfél kétségbe vonja, vagy a valódiság bizonyítását a bíróság szükségesnek találja.

A Pp. 197. § (2) bekezdése szerint, ha a magánokiraton lévő aláírás valódisága nem vitás, vagy bizonyított, az ellenkező bizonyításig meg nem hamisítottnak kell tekinteni, kivéve, ha az okirat rendellenességei, vagy hiányai ezt a vélelmet megdöntik.

Az okirat valódisága különbözik az okirat hamisítatlanságától. Valódi az az okirat, amely annak kiállítójától ered, vagyis az iratot az abban foglalt jognyilatkozat megtevője, kiállítója látta el az aláírásával, illetőleg az ő megbízásából írták alá, vagy pedig olyan aláírással van ellátva, amelyet a kiállító magáénak ismert el. Ellenkező esetben az okirat nem valódi, hanem hamis. Az okirat teljes bizonyító ereje a hamisítatlanság vélelmét jelenti, ugyanakkor a benne szereplő tények, nyilatkozatok valódiságát nem bizonyítja, az kétségbe vonható.

Szemben tehát a közokirattal a magánokirat esetében a törvény nem állítja fel a valódiság vélelmét, a valódi és külsőleg aggálytalan magánokirat mellett azonban a hamisítatlanság vélelme áll, aminek az ellenkezőjét a perben lehet bizonyítani.

Az aggályosság az okirat rendellenessége, vagy kellékhánya miatt állhat fenn, ilyen esetben az a fél köteles az okirat hamisítatlanságát bizonyítani, aki az okiratra jogot alapít. Adott esetben elég, ha a fél azt bizonyítja, hogy az okirat hiányossága, vagy rendellenessége, vagyis bizonyos szavak áthúzása, törlése, az okirat szövegébe betoldás már az okirat kiállításakor is fellelhető volt.

A perben a kereset alapjaként szolgáló okiratról az alperes ügyvezetője állította, hogy azt nem ő írta alá, tehát nem valódi, ezért nem volt mellőzhető az aláírás eredetiségének vizsgálata.

A bíróság jelen perben a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján szakértő igazságügyi írásszakértőt az aláírás valódiságának vizsgálatára kirendelte. A szakértő másolati példány vizsgálatával megállapította, hogy az aláírás az alperes képviselőjétől, **személy 2. nevetől** származik (50. sorszámú szakvélemény). Kiegészített szakértői véleményében ezt szintén megerősítette.

Az alperes kérelmére kirendelt újabb írásszakértő, szakértő 2a 2009. június 1. napján kelt angol nyelvű megállapodás eredeti példányát összehasonlítva az alperes által adott ügyvédi meghatalmazáson lévő eredeti aláírással 90. sorszámú szakértői véleményében rögzítette, hogy a megállapodáson található aláírás kétséget kizáróan **személy 2. nevetől** származik. A perben kirendelt igazságügyi szakértő szakértő 2szakértői véleményét az alperes további vitatása aggályossá nem tette, így az igazságügyi szakértői bizonyítás útján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi képviselő aláírása a 2009. június 1-i dátumozású iraton eredeti ellenjegyzésnek tekintendő, ezzel felperes alátámasztotta az okirat valódiságát.

Az alperes érdemi ellenkérelmében és fellebbezésében egyaránt vitatta az okirat valódiságát abból a szempontból is, hogy az okiraton lévő dátumozás szerinti időpontban az ügyvezető részéről nem történhetett meg az aláírás, mert 2009. június 1. napján nem tartózkodott Magyarországon.

Az ítéletábra hangsúlyozza, hogy az okirat dátumozásának pontatlansága nem teszi az okiratot hamissá.

A perben meghallgatott **személy 7. neve, személy 3. neve, személy 8. neve** egyezően adták elő, hogy a 2009. június 1-re datált szerződés aláírására ezen időpont és 2009. július közepe közötti időpontban került sor. Így nem kizárt, hogy ezen időtartamban az alperesi képviselő Magyarországon tartózkodhatott. A meghallgatott tanúk egyezően adták elő, hogy a szerződés aláírására **város 1. neve** a ...Hotelben került sor, ahol az alperesi képviselő megszállt. Az alperesi képviselő személyes meghallgatásakor maga is elismerte, hogy a felek között megállapodás megkötése tárgyában tervezetet maga is látott.

A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) XXV. számú Polgári Elvi Döntése (XXV. számú PED) 3. pontjában kifejtette, hogy egy adott szerződés írásba foglaltnak akkor tekinthető, ha a szerződési nyilatkozatát mindegyik szerződő fél aláírta. A XXV. számú PED 3. pontjához kapcsolódó indokolásból kitűnik továbbá, hogy a szerződés aláírása alaki kellék, az érvényesség szempontjából. Egy adott szerződés írásba foglaltnak akkor tekinthető, ha a szerződési nyilatkozatát mindegyik szerződő fél aláírta. A szerződés érvényességét (és hatályosságát) nem érinti az sem, ha nem ugyanaz az okirat tartalmazza valamennyi fél szerződési nyilatkozatát, hanem mindegyik szerződő fél külön okiratba foglalt, akár eltérő időpontokban megtett nyilatkozata révén jön létre a kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánítás. Ebből következik az is, hogy az érvényesség szempontjából nem alaki kellék az, hogy egyidejűleg és pontosan az okirat dátumozásának időpontjában kerüljön sor a jognyilatkozatot adó felek részéről az aláírásra. Eltérő időpontú, a keltezéshez adott esetben nem igazodó aláírások is létrehozhatják a teljes bizonyítóerejű magánokirat aláírásával a szerződést.

Jelen esetben a felek egyező előadása szerint 2009. májusától kezdődően szerződéstervezetek készültek a felek közötti megállapodáshoz, majd pedig 2009. június 1-jét követően a felperes már termékeket szállított a szerződés szerint, melyre vonatkozóan ellenszolgáltatás (vállalkozói díj) teljesítése is történt az alperes részéről. Mindezen peradatokból következik, hogy az írásbeli megállapodás aláírására az első számla kiállításáig bizonyosan sor került, azaz a felek között a megállapodás létrejött.

Az okiratban foglalt nyilatkozat tartalmát az alperes vitatta, állította, hogy jogviszonyba nem a felperessel, hanem a **X & Y Kft**-vel állt, akinek az alvállalkozója volt a felperes. A szerződésben a felek rögzítették (az angol nyelvű szerződés magyar nyelvű fordítása szerint), hogy a háromoldalú megállapodásban az alperes a megrendelő, vállalkozó a felperes, és a **X & Y Kft**. pedig a felperes alvállalkozója. A szerződés egyértelmű szövegezése szerint a megrendelő és a vállalkozó között jön

létre vállalkozási szerződés kandallók gyártására vonatkozóan. A felperesi vállalkozó tehát a Ptk. 391. § (2) bekezdése szerint alvállalkozót vesz igénybe, aki a **X & Y Kft.** A vállalkozó számlájának kiegyenlítésére a megrendelő köteles. A megállapodás az alvállalkozó feladatainak meghatározását illetően a kialakult gyakorlattól eltér, de az egyértelműen rögzítésre került, hogy a felperesi teljesítést – a késztermék alperesnek való kiszállítását – követően a felperes számla kiállítására jogosult az alperes felé, aki köteles azt megfizetni közvetlenül a felperesnek. Ez a szerződés 2. oldal, utolsó előtti bekezdésének szövegezéséből derül ki. Ezzel a felek az elszámolás, számlázás, fizetés rendjét rendezték. A szerződés szövegezéséből tehát egyértelműen megállapítható az, hogy a felperes jogviszonyba került az alperessel (Ptk. 207. § (1) bekezdés), és ezáltal az alperes közvetlen fizetésre volt köteles a felperes részére.

A szerződés ilyen tartalmú létrejöttét alátámasztja az is, hogy a szerződés alapján történt teljesítést követően, amikor is a felperes a terméket leszállította **város 2. neve a X & Y Kft.-hez**, 12 db kiállított számláját, melyet a periratokhoz csatolt, az alperes banki átutalással kiegyenlített 500.000 euró összeg erejéig. Ezt a perben meghallgatott alperesi törvényes képviselő vallomásában is megerősítette.

Az alperes vitatta azonban, hogy a keretmegállapodás alapján történt megrendelés. Ehhez képest a megállapodásban a vállalkozó 5020 db kandalló előállítását és átadását vállalta 2009. december 31-ig. Nem vitatottan 12 db számlában foglalt teljesítés a felperes részéről meg is történt, és maga az alperes is teljesített.

A felperes keresetében a 2009. október 16. és 2009. december 31. közötti teljesítés ellenértékét követelte alperestől, melynek kapcsán az alperes a teljesítés tényét vitatta.

A háromoldalú megállapodásban a teljesítés helyeként az alvállalkozó (**X & Y Kft.**) telephelyét jelölték meg, mely egyúttal a késztermék minőségének ellenőrzési helye is. Az alperes a háromoldalú megállapodás keretében a **X & Y Kft.-vel** abban is megállapodott, hogy az alperesi cég közreműködőjeként is eljár, aki a felperesi teljesítés átvételére jogosult. Ezt támasztja alá a felperes által az 1/F/3. sorszámon csatolt, 2009. május 19-i keltezésű, alperesi képviselőtől származó nyilatkozat, amelyben az alperesi képviselő rögzítette, hogy a **X & Y Kft.** jogosult átvenni az alperes részére készülő kandallókat, az átvételre teljes jogú meghatalmazással rendelkezik, és ezzel a teljesítést igazolja, és a felperes neve(felperes) jogosult az alperes neve(alperes) felé a kandallók leszámlázására.

Az alperesi képviselő a perben azonban vitatta, hogy a 2009. május 19. napján kelt nyilatkozaton szereplő aláírás tőle származna. A másolatban csatolt nyilatkozatot a perben kirendelt két írásszakértő megvizsgálta, és megállapította, hogy nagy valószínűséggel az iratot **személy 2. neve** írta alá. A nyilatkozat megtételét támasztja alá a felperes által 73/F/2. sorszám alatt csatolt angol nyelvű, 2009. május 19. napján az alperesi képviselő nevében megtett, írásba foglalt nyilatkozat is, melyben az alperesi képviselő megerősítette, hogy garanciát vállal a számla kibocsátásától számított 30 napos fizetési határidőre, azon megerősített megrendelésekre, melyeket **személy 1. neve** beszélt meg és véglegesített a felperesi képviselővel. Ez az üzenet alátámasztja azt, hogy az alperes, és a perben nem álló, közreműködőként peres felek jogviszonyában eljár harmadik személy (**X & Y Kft.**) között külön megállapodás jött létre a felperesi vállalkozó által készített termékek átvételére. Ezt követően a teljesítés a felek között az okiratokban foglaltaknak megfelelően történt, a felperes a legyártott félkész termékeket az alvállalkozójához szállította, aki azokat átvette, és mint az alperesi megrendelő megbízott közreműködője, a minőségi átvételére, és a teljesítés igazolására is jogosult volt (Ptk. 283. § (1) bekezdés).

A felperes szállítólevelekkel igazolta, hogy az alperes részére **aX & Y Kft.** a legyártott kandallókat átadta, és a **X & Y Kft.** nevében aláírt szállítólevelek alapján kiállította az alperes felé számláit.

A szállítólevelek aláírásával a **X & Y Kft.** az alperes közreműködőjeként igazolta teljesítést, mely tehát felperesi teljesítésigazolásnak számít. Emellett a felperes csatolta a szállítólevelek alapján átadott kandallók továbbszállítását igazoló, a **X & Y Kft.** - alperes nevében adott - fuvarmegbízásait és az ehhez kapcsolódó CMR fuvarleveleket is. Ezzel a felperes részéről a teljesítés igazolása megtörtént, az alperes az ellenérték megfizetésére köteles.

A számlakiállítások során (10 db számla esetében) téves számlázásra is sor került, de a felperesnél tartott NAV ellenőrzés megállapította, hogy a **X & Y Kft.** részére kiállított számlák sztorizálására jogszerűen került sor, és ezt követően már a három oldalú megállapodásban foglaltak alapján szerződészerűen került sor újabb számlák kiállítására, ekkor már az alperes felé.

Az alperes fellebbezési hivatkozása szerint a már felszámolás alá került **X & Y Kft.** 2010-ben olyan kandallókat adott ki a felperes részére, amelyeket az alpereshez kellett volna leszállítani. E tényállítás azonban nem bizonyított. A **X & Y Kft.** felszámolási eljárásában benyújtott kifogás kapcsán megállapításra került, hogy a felperes és a **X & Y Kft.** között 2009. novemberében létrejött szállítási szerződés 2010-től hatályos, mely az akkori – tulajdon fenntartással szállított árukra - vonatkozott, így tehát a felszámolási eljárásban szereplő kandallók elkülöníthetőek voltak a két különböző szerződés szerint. Itt kell ismételtén megjegyezni, hogy a CMR-kel, fuvarokmányokkal igazolta a felperes azt a kandalló mennyiséget, mely az alperes részére a közreműködője útján leszállításra került. Ezt meghaladóan a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak alapján már az alperest terhelte ellenkező tartalmú állításainak bizonyítása, melynek azonban a perben nem tudott eleget tenni, eközben állításon túl bizonyítási indítványt nem is terjesztett elő.

Amennyiben az alperes a **X & Y Kft.**-nek fizetett, úgy erre vonatkozó okirati bizonyítással kellett volna igazolnia állítását, azonban ennek szintén nem tett eleget a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére.

A fellebbezés tükrében végzett bizonyíték-értékelés eredményeként az ítéletábra az elsőfokú bírósággal egyező jogi álláspontra jutott, mely szerint a felperes sikerrel bizonyította okirati bizonyítékok, írásszakértői bizonyítás, valamint tanúvallomások alapján az alperessel szemben fennálló vállalkozói díj követelésének jogalapját és összegaszerűségét ebből következően a keresetnek helyt adó elsőfokú ítéletet az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró megalapozott fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. A felperes jogi képviseletével kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) és b.) pontjai, valamint az (5) és (6) bekezdés alapján határozta meg.

Az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt maximális 2.500.000,- forint összegű fellebbezési eljárási illeték utólagos megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az eredménytelenül

fellebbező felperes köteles a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) és (3) bekezdés szabályai szerint.

Szeged, 2016. május 19. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Dobler László s.k.	Béri András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő